

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v apravištvu prejemanj:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Depisi naj se frankirajo. Recepti se ne vračajo.

Vrednitišvo: Knaflcova ulica št. 5, (1. nadstropje levo), telefon št. 84.

Izba je vsak dan zvečer izveniši nedelje in praznike.

Inserati veljajo: petdnevna peti vrsta na enkrat po 14 vin., na dvakrat po 12 vin., na trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnina, reklamacija, inserati itd. to je administrativna stvar.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na plačnata naročila brez izrednega vpisaštvu naročnina se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

na Avstro-Ogrsko:

celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna.

Upravištvu: Knaflcova ulica 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Kron 20.000.

Avstrijski cesar Franc Jožef I. je za zgradbo nemškega gledališča v Ljubljani daroval 20.000 K.

Kakor blisk je šla snoči ta vest po Ljubljani, a ljudje so samo zmagjevali z glavami in nihče je ni hotel verjeti, vsakdo je rekel, da je to nemogoče, čisto in popolnoma nemogoče.

To je vendar resnično in je danes tudi že zabeleženo v nemških listih.

Cesarjeve odločbe se zgrade vse na predlog in priporočilo vlade in vlada nosi odgovornost tudi za to darilo. Obračunati nam je torej z vlado.

To cesarjevo darilo, storjeno na predlog in na priporočilo vlade, je eminentno političen akt, ki ima očitno ost zoper slovensko prebivalstvo na Kranjskem in je z njim vlada postavila krono v nasprotje s tem slovenskim prebivalstvom.

Ljubljanskega nemškega gledališča ne more nihče smatrati za kak umetniški institut. To je zabavišče zadnje vrste, preskrbljujoče nekaj nemškutarskih lahkoživev, vladnih uradnikov in oficirčkov s priležnicami; zabavišče, ki nima v sebi nobene življenjske moči, ki samo vegetira in ki se vzdržuje samo umetno, z ogromnimi podporami nemškutarske »Kranjske hranilnice« hoteče s tem »institutom« množiti nemškutarstvo v slovenski Ljubljani in vzdrževati fikcije, da Ljubljana ni samo slovenska, marveč da prebiva v njej toliko nemškega prebivalstva, da vzdržuje celo svoje nemško gledališče. Seveda je bilo to gledališče navadno prazno, če se niso »mlačni« Slovenci spozabili, obiskati kako predstavo.

Ohranitev nemškega gledališča torej ni nikakoli kulturna potreba, marveč samo nemškutarska strankarska in politična zadeva in zato je skrajna brezvestnost od strani vlade, da je predlagala cesarju, naj daruje 20.000 K za to gledališče.

Ta brezvestnost vlade je toliko večja, ker nemško gledališče te podpore sploh ni potrebno, kajti nemškutarska »Kranjska hranilnica« je tekom let spravila že tako ogromne tisočake za zgradbo nemškega gledališča na stran, da to stavbo lahko vsak

dan izvrši in ne potrebuje nobene podpore. Najboljši dokaz za to je dejstvo, da ni bilo še treba nobenemu nemškutaru nobenega vinarja darovati za ta namen. Nemškutariji imajo dovolj denarja, da bi lahko, prav lahko žrtvovali lepe svote za zgradbo nemškega gledališča in lahko sami zložili vse, kar bi jim bilo treba v ta namen. A še nikomur ni prišlo na misel, kaj zahtevati in vsakdo ve, da je denarja dovolj v nemškutarski »Kranjski hranilnici« že določenega za nemško gledališče. Samo vladi se je zdelo potrebno, nasvetovati cesarju, naj daruje 20.000 K za namen, ki denarja ni potreben, za strankarski politični namen tiste svojati, ki je pred leti v kazini ponesnažila cesarjevo podobo.

Kdor hoče pojuniti pravi pomen cesarjevega darila za nemško gledališče, mora dalje uvaževati, da avstrijski cesar Franc Jožef I. ni še nikdar daroval nobenega vinarja za kak slovenski kulturni ali nacionalni namen. Kranjsko nemškutarstvo je maloštevilno ali bogato, a nima nič narodnega davka in mu ni treba ničesar žrtvovati v kulturne ali nacionalne namene, ker mu vse plačuje hranilnica iz dobička, ki ga dela s slovenskim denarjem. Nasprotno pa je slovenski narod reven, a vendar vzdržuje iz svojih sredstev celo vrsto kulturnih in nacionalnih naprav največjega pomena, katerih blagoslovljeno delo je tudi za korist celi državi. Toda nikdar se še ni dobila vlada, ki bi bila cesarju predlagala, naj se spomni kakega slovenskega kulturnega ali nacionalnega zavoda, pač pa se je dobila vlada, ki je nasvetovala cesarju, naj daruje 20.000 K nemškemu gledališču, ki je zavod slabega glasu, zavod, ki je nepotreben, zavod očitno političnega in strankarskega značaja in ki denarja sploh ni potreben, ker ga že ima darovanega od »Kranjske hranilnice«.

Dejstva, ki smo jih navedli, dajejo cesarjevemu darilu kričoč političen značaj, za kar je odgovorna vlada in za kar se mora tudi poklicati na odgovor v deželni zboru na tak način, da bo pomnila in da se bo slišalo do Dunaja.

Nemškutarstvo danes triumfira in se ponosno bje na prsi, češ, se cesar je z nami, ko vendar cesar razmere ne pozna in se ravna samo po nasvetih odgovorne vlade. Nemškutariji hočejo v svoji brezvestnosti razglasiti cesarjevo darilo za demonstracijo krone zoper slovenski narod,

a če si od tega kaj obetajo, so v veliki zmoti. Darilo 20.000 kron nemškemu strankarskemu, političnemu namenu nam kaže, kako srditi in zagriženi nasprotniki Slovencev so tisti ljudje, ki stoje okrog prestola, ali naša usoda ni odvisna od milosti ali nemilosti visokih krogov, odvisna je samo od naših vrlin, od naše zavednosti in značajnosti, od našega dela in od našega poguma. Tudi cesarjevo darilo 20.000 K ne bo pomagalo nemškutarstvu na Kranjskem, a v slovenskih sreih bo ostalo vedno zapisano dejstvo tega darila...

Poslanska zbornica.

Proračunska debata.

Dunaj, 17. junija. Zbornica je nadaljevala posebno debato o prvi skupini državnega proračuna. Prvi je govoril ministrski predsednik baron Bienerth. V svojem govoru je rekel med drugim, da so neutemeljena vsa očitanja, kakor da bi vlada delovala na to, da bi izpodbijala ugled parlamenta. Parlament, ki nudi prebivalstvu pozitivne uspehe, je taka moč, da se ob nji razbijajo vsi sovražni naklepi, zlasti ako so leti samo plodovi bujne domišljije. Ministrski predsednik je nato zavračal trditve, da vodi vlada protislovensko in protičeško politiko. Kot protidokaz za to trditve je navajal dejstvo, da sede v njegovem kabinetu štirje slovenski ministri. Takisto ne utemeljeno je tudi očitanje, da je vlada nasprotna Jugoslovanom. Baš nasprotno je res. Vlada goji napram tem narodom odkritosrčne simpatije in jim že opetovano izkazala svojo naklonjenost. Končno je ministrski predsednik zahteval, naj parlament pravočasno reši proračun, ker je to ne toliko v interesu vlade, kakor v interesu rednega funkcioniranja državnega organizma. K predmetu so govorili Reumann, baron Battaglia, Lahodinski in Skedl, nakar je predsednik odredil glasovanje. Zbornica je sprejela postavke najvišji dvor, kabinetna pisarna, državni zbor, državno sodišče, ministrski svet in državno sodišče. Na predlog poslanca Choca je zbornica o postavki »dispozicijski fond« glasovala imenoma. Za je glasovalo 218 poslancev, proti pa 198. Pred glasovanjem se je odstranila iz zbornice poljska ljudska stranka, kar so člani »Slovenske enote« pozdravili z živjo klici in ploskanjem. Zbornica je na to nadaljevala debato o postavkah »ministrstvo notranjih poslov, pravosodno in na-

učno ministrstvo«. Med govorom poslanca dr. Korošca, ki je ostro kritiziral germanizatorne težnje vladnih organov na Spod. Štajerskem, je prišlo do hrupnih prizorov med njim in dr. Benkovičem na eni strani in med štajerskimi nemškimi poslanci na drugi strani. Ob 10. zvečer je predsednik zaključil sejo, prihodnja bo jutri v petek ob 10. dopoldne.

Kriza v »Jugoslovanskem klubu«?

Dunaj, 17. junija. Dalmatinski poslanci Biankini, Ivčević, Vuković, Baljak in Perić so v klubu izjavili, da bodo z ozirom na gospodarske interese Dalmacije glasovali za nepolitične postavke državnega proračuna in da za to zahtevajo, da klub poslancem na prosto, da lahko glasujejo za ali proti proračunu. Z ozirom na to je klub sklenil, da dá imenovanim poslancem popolno svobodo glede glasovanja.

Dunaj, 17. maja. Poslanec Bankini, Ivčević, Vuković in Perić so izstopili iz »Jugoslovanskega kluba«, ker se jim ni dovolilo, da bi se pri nepolitičnih postavkah državnega proračuna absentirali. (Ta vest je malo verjetna in je v direktnem nasprotju s prvo. Op. ured.)

Vlada in Malorusi.

Praga, 17. junija. »Den« javlja, da je vlada obljubila bukovinskim Malorusom izdati za vzhodno Galicijo posebne jezikovne naredbe, da bi jih s tem pridobila, da ostanejo v večini. Pravosodni minister dr. Hohenburger bo izdal na višje deželno sodišče v Lvovu ukaz, naj nemudoma uredi jezikovno prakso pri sodiščih v vzhodni Galiciji. Z ozirom na to bodo bukovinski maloruski poslanci glasovali za proračun.

Stapinski proti politiki „Poljskega kluba“.

Dunaj, 17. junija. V seji »Poljskega kluba« je poslanec Stapinski z veliko vnetostjo nastopil proti dosedanjim poljski politiki. V svojem govoru je rekel med drugim: »Trditve, da »Poljski klub« ni zvezan z Nemci, se glasi kakor bridka ironija. Pri vseh glasovanjih smo stali na nemški strani, dasi Nemci sami niso pričakovali, da so bile borbe zadnjih dni naperjene proti slovanstvu. Sicer pa je v tem oziru zadosten dokaz to, da je bil dr. Sylvester o vseh fazah pogajanj s »Slovensko enoto« najnatančneje poučen. Vlada sama priznava, da je vdinjana Nemcem. Imenovanje posebnega nemškega deželnega nadzornika za nemške šole

na Kranjskem, ne da bi vlada pri tem vprašala za mnenje deželni šolski svet, tvori poučen simptom, ki govori več kakor debele knjige. Sicer pa ali ne narašča povsodi z veliko rapidnostjo nemški šovinizem? Ali ni pot nemškega ministra-rojaka dr. Schreinerja v Bialo dovolj glasno svarilo? Vsi ti in sto drugih pojavov tvorijo dokaze za posledico politike, ki je v svojem končnem efektu dala Nemcem možnost, da so se združili in organizovali v germanski in germanizatorski blok. Zato poljska ljudska stranka ne more več sodelovati pri takšni ponesrečeni in pogubni politiki »Poljskega kluba«.

Sestanek carja Nikolaja s cesarjem Viljemom

Revelj, 17. junija. Cesarska jahta »Hohenzollern« je prispela v Björkö ob 10. dopoldne med grmenjem topov na ruskih vojnih ladjah. Car Nikolaj se je takoj odpeljal na malem parniku proti jahti, kjer je že čakal nanj cesar Viljem. Carjev poset je trajal pol ure. Koj na to je vrnil cesar Viljem carju poset na krovu jahte »Standard«.

Pariz, 17. junija. Carjevi sestanki z vladarji zapadnih držav imajo v prvi vrsti ta namen, da se reši kretsko vprašanje. Carjev poset meseca oktobra v Carigradu in Atenah bo tudi v zvezi s tem vprašanjem.

„Veleizdajniški“ proces v Zagrebu.

Pri včerajšnji razpravi je bil kot prva pričča zaslišan Marko Kruić, notorichen pijanec, o katerem je izdala njegova domača občina javen razglas, da mu ne sme noben gostilničar dati pijače. Ta svedok, ki očitno boleha na deliriju, je izpovedal, da mu je neki Radovanović rekel, da mora Hrvatska pripisati Srbiji in da so v Jasenovcu že l. 1902 vedeli, da bo umorjen kralj Aleksander in da bo zasedel srbski prestol Peter Karagjorgjević. Iz lastnega opazovanja ve, da se je med ljudstvom govorilo, ako pride baron Nikolić na vlado, da bo Hrvatska pripadla Srbiji.

V srbski cerkvi je župnik učil, da sta bili sv. Petka in Mati božja Srbkinji.

Predsednik: »Potem je moral biti tudi naš odrešenik Jezus Krist Srb«. Priča: »Pa da. Neka-

LISTEK.

Hčere očeta Jerneja.

Spisal C. Golar.

III.

»Presneto, saj pravim,« je govoril oče Jernej, »takšna si kakor nobena! Kaj ti je pa bilo treba v les! Ali nista hlapec in dekla dovolj, da spraviš domov tisti voz stelje! Ti bodi tukaj, po hiši pomij in pospravi, po veži pometi, da bo lepo snažno, ali se naj Zala in Marta trudita, ki imata tako bogate ženine!«

Ivanka je pobleдела in zelo ji je bilo hudo, da se mora oče Jernej tako jeziti nanjo. Tiho je trpela, in še vzdihnila ni. Cisto prav se ji je zdelo, da sestrji postopati, in se jima dobro godi, ko sta zali nad vse, in prireda jutri snubca v vas. Urno je šla na delo, in ko se je stemnilo, je bilo vse čisto in počejeno v hiši in okoli doma.

»Tako mora biti, da,« je dejal zadovoljno oče Jernej. »Ker si bila tako pridna, pa mi skoči po tobaka k Anžonu!« Oddahnil se je in sedel na prag.

E, ti, ti Zala, kako se je pa spet nališpala!« je menil in se veselil v očetovskem srcu, ko je šla najsta-

rejša hčerka mimo njega z velikim šopkom rdečih rož, da jih dene v majoliko in postavi na mizo.

Kakšna pa naj bom,« se je zategotila Zala. »Vi pa tudi samo mene vidite!«

»No, no,« jo je pogovarjal oče, »saj ti nič ne očitam.«

Marta pa se je smukala v belem predpasniku po vrtnu.

»Kakšna boš pa šele jutri, ko si že danes tako zlikana! Glejte no, dekliča, šembrejte!«

»Kaj pa spet godete,« mu je sponesla Marta, »ali naj se prepašem s kravjim predpasnikom!«

Zelo dobro so se razumeli, in vesel je bil oče Jernej.

A drugi dan je bil še bolj židane volje, zakaj gospoda iz mesta sta prišla v svate. Za polno mizo so sedeli, pili in se gostili. Vmes pa je tekla govorica. Z rujno rebuljo so zalivali kosilo, in tako je dejal gospodar:

»Gospod Edbart, zakaj pa ne? Dobro službo imate, in imenitno se vam godi. Poldrugsto, pravite, služite na mesec, da, to so plače! Seveda, rad jo dam vam, Zalo, tudi lepo doto, samo počakali boste nekoliko. Tisoč goldinarjev bo dobila vsaka.«

Sodnemu strokovnjaku se je zdelo, da to ni mnogo, in je več pričakoval.

»Kako, kako? Samo tisoč? Mišlil sem, da jih dobi pet!«

Oče Jernej se je kar vstrašil.

»Če bi bila sama, pa je tukaj še Marta, kaj ne, gospod Rudi? Tudi vam jo rad dam, zelo dobra hčerka je, in dolčas mi bo po njej. Najrajši jo imam.«

»Saj res, oče,« je povzela Zala, »kaj bi se zdaj držali? Čemu vam pa bo posestvo, prodajte vse skupaj, pa se preselite k nama v mesto!«

»Seveda, kako govori, menda bi rada vse sama požrla, se naenkrat oglasi Marta. «Meni morate dati več, oče, jaz sem več trpela kakor ona.«

»Ti si trpela? Kdo je delal več kakor jaz! Od mladih nog pa dan na dan, pozimi in poleti! Kdo je žel, kdo molzel, če ne jaz!«

»Ti si žela, saj niti ne znaš! Jaz pa, jaz in Ivanka tudi! Zdaj bi pa rada vse sama pograbila!«

»Moj Bog, otroka, mirujta in ne prepriajta se! Kar srce me boli, še vaju tako slišim.« Oče Jernej se je prijel za glavo in obupno pogledal okoli mize. Tudi snubecma je bilo nerodno, in je vsak skušal pomiriti svojo nevesto.

»Zakaj pa je takšna,« je očitaječe zaklicala Marta, »ali je to sestra?«

Ta hip je stopila Ivanka v sobo in pozdravila.

»Bog daj, no, ali nisem dobro

spekla kolača? Kaj me ne boste nič pohvalili?«

»Res, kje se skrivaš,« je vabil Rudolf, »ali smo se ti kaj zamerili?«

»Oh, pele smo, dekleta, pa sem se zamudila.«

»Da da,« je rekel oče Andrej, »pela je na vasi, človek ima pa takšne skrbi!« Prišel je v glavo in čutil potrebo, da se zopet malo razjezi nad Ivanko. Za enkrat ni našel nič primernegega.

»Mlada je kot plava sliva, pa neumna,« je potožil.

Industrijalec se je hotel prikupiti očetu Jerneju in mu je ponudil cigaro.

»Tole prižgite! Kaj tako finega še niste zlepa kadili!«

»Čakajte, oče, vam jo prižgem.« je postrežljivo dejala Ivanka in prasnila z žveplenko.

»Kaj boš ti, pusti mene!« se je zarežala Zala nanjo. »Nate oče!«

»E, e, ti, ti Zalka, vseeno si priden deklič!«

Trčili so in pili, snubca sta bila prijazna z Ivanko, sestri sta se je izogibali z očmi. Očetu Jerneju so pridno nalivali, in zato je bil že precej vinjen.

»Kaj boš zdaj tu visela,« je dejala Marta Ivanki. »Kdo bo pa mestu tebe zakuril in pokladal živini?«

»No, glej jo, kaj si še vedno tukaj!« se je spomnil oče Jernej. »Svoje pogovore imamo.«

»Z bogom,« se je poslovila deklica, snubecma je segla v roko in odšla.

Začeli so se znova pogajati in posvetovati o doti in o ženitovanju. Nazadnje so pregovorili starega očeta Jerneja, da proda svoje posestvo in razdeli denar med hčeri.

»Oh, ljuba otroka,« je vpil pijani stari, »vse vama dam, kar zahtevata! Brez vaju ne morem živeti, in zato se bomo skupaj v mestu dobro imeli.« Strašno se je raztuzil, in solze so mu kapljale iz oči.

»Glejta, otroka, na Ivanko smo pa pozabili. Koliko pa naj dam njej?«

»Kaj, njej? Ali ni dovolj, da ste jo zredili, sicer pa ima svoj del po materi,« se je hudovala Zala.

»In delati zna, gre naj za dekle! Midve sva pa hodili v šolo, in zato se pač spodobi, da dobiva več od nje.«

»Res je, ona zna komaj brati, a jaz sem se štiri leta učila v mestu, in zdaj naj bomo vse enake!«

»Kakor hočeta, ljuba otroka, pa storim! Saj grem z vama v mesto, pa imejta vse vidve!«

Zgovorili so se, kdaj bode ženitovanje, kje bode poroka, domenili so se, da napravijo vse skupaj na isti dan. Snubca sta se odpeljala.

Oče Jernej pa je bil preginjen, da bi mogel ostati doma, in je šel v krčmo.

teri so rekli, da je bil tele, ker se je rodil v štali, potem bi tudi moj otrok moral biti zajec, ker se je rodil na polju. Sicer pa ne zahajam mnogo v cerkev. Doma v sobi molim k bogu, ker ne verujem popom, ki sam nič ne verujejo. Pop je debel, jaz pa sem gladen in suh.» Nato je stavil predsednik na svedoka razna vprašanja, tičoča se bojkota v Jasenovcu. Ker je zagovornik dr. Belobrk pripomnil, da v Jasenovcu sploh ni bilo bojkota, sta jela votanta Cekuš in Pavešić razjarjeno razbijati po mizi in kričati, kakor besna: »Skandal, to je nesramnost.«

Zagovornik dr. Belobrk: »Zavarujem se proti takim žalitvam.«

Zagovornik dr. Medaković: »Sedaj nas bodo žalili že gospodje sodniki.«

Predsednik: »Jaz bom o vašem nastopu izposloval sklep sodišča.« Senat se je umaknil na posvetovanje in po kratkem odmoru je predsednik razglasil, da se obsoja dr. Medakovića v globo 100 K, dr. Belobrku pa se daje strogi ukor radi — nedostojnega vedenja pred sodiščem.«

Priča Mato Simičić je izpovedal, da je slišal govoriti, da je Jasenovac srbska zemlja in da je tu nekaj vladal silni car Dušan. Čul je hvaliti kralja Petra, a istočasno tudi kralja Frana Josipa. Da bi kralj Peter zavladal na Hrvatskem, ni nikoli slišal.

Tretja priča Stjepan Šokčević je pripovedoval, da je slišal praviti, da se je obtoženec Bačić s svojimi somišljeniki shajal v krčmi, kjer so snovali razne načrte za slučaj, da pride do vojne s Srbijo. V prvi vrsti so seveda delovali na to, da zavlada na Hrvatskem kralj Peter. Vprašan, kdo mu je vse to pripovedoval, ni mogel navesti nobenega imena.

Nastie pride!

Včeraj je dobilo 13 zagovornikov v »velezadajniškem« procesu od predsednika Tarabochije poziv na posebno razpravo, ki se vrši v **ponedeljek 21. t. m.** v njegovi uradni sobi. K tej razpravi so še pozvani: »kronski svedok« **Gjorgje Nastić** ter grafološka strokovnjaka prof. Luka Ročić in Dragotin Müller. — Ta dva srtokovnjaka imata nalogo, izreči svoje mnenje o revolucionarnem štututu in o drugih dokumentih, ki jih je predložil Gjorgje Nastić. Nastić in oba strokovnjaka so pozvani pred sodišče pod izogibom globe 200 K.

Včeraj popoldne je frankovski družal napadla iz zasede pri jugoslovanski akademiji zagovornika dr. Belobrka, ko ješel od razprave ter ga opasno ranila na glavi. Napadaleci so zbežali, ko je prihitel na pomoč dr. Popović. Policije seveda ni bilo nikjer, kakor da bi bila v sporazumu s frankovskimi tolovaji.

Ta napad na občesplošnega dr. Belobrka je izzval silno ogorčenje po vsem Zagrebu in govori se, da bo meščanstvo osnovalo posebno stražo, da se obrani frankovskih tolovajskih napadov, ker neče policija v tem oziru ničesar ukreniti.

Dopisi.

Iz Vevč. Zadnje čase se je vdomačilo nemško hajlanje pri nas, tako, da je vsako nedeljo na dnevnemu redu. V nedeljo, dne 6. t. m. na praznik Sv. rešnjega telesa, zadnjo nedeljo 13. t. m. se je hajlalo pozno v noč. V tovarniški restavraciji imajo zavetje pod pokroviteljstvom gotove osebe, katere ime še za danes zamo-

čimo. Dne 6. t. m. bili so nemčurji v tov. restavraciji toliko predrzni, da so ponujali plavice — katerih so imele polne mize — slovenskim dekletom, tiste plavice, ki so jih v Lincu uradno prepovedali kot veleizdajske. Dolgo ne bomo mirno gledali izzivačev, o priliki znajo kaj neprijetnega doživeti. Na sv. Telesa dan zvečer bila je zbrana vsa godba vevška v restavraciji, skoraj celo noč; bode-mo o svojem času pogledali v občinske račune, koliko je županstvo prejelo za dovoljenje godbe ta dan. Čudno se nam le zdi, da se sme v vevški restavraciji cele noči popivati, igrati za denar ter plesati. Ali ve županstvo, da je restavracija cele noči odprta? Ali se v orožniško hišo nič ne sliši hrup, ki ga pozno v noč povzročajo pijani Nemci in nemčurji? Če kmetski voznik počti z bičem, takoj je oblast pri roki, in do lasu se mora izpolniti paragraf. V restavraciji pa je dovoljeno vse. Edino restavracija v Vevčah je ono svetišče kamor ne seže moč postav, ker so njeni gostje Nemci in nemškutarji. Smo pač na Kranjskem.

Iz Novega mesta. Vedno se kaj čuje o Nemcih in nemškutarjenju v Novem mestu, pa le ne vsega. Vsaj vse bi bilo nemogoče popisati. — Pri vseh uradih imamo nekaj nemčurčkov, — zlasti pri okrajnem glavarstvu in davkariji, — ki so pa vsi seveda duševni revčki prve vrste. Neki S., po domače dr. S. je tako »brihten«, da je gotovo samo vsled svoje »brihtnosti« postal nekaj oproda Nemcev, sicer bi bil ostal Slovenec. Tudi sicer jih je pri nas precej, ki se kaj radi pobahajo, da znajo tudi nemško in ki niso zdravi, če ne spre-govore par nemških besed. Neki profesor je ves srečen, ako more govoriti nemško, in da je »visoki« g. ravnatelj Brežnik ravnata, se razume. Kako lepo je bilo čitati veselo novico v slovenskih in obupno javkanje v nemških časopisih, da so prof. zbori slovenskih srednjih šol na Kranjskem — torej tudi novomeški — sklenili, da se ima na slovenskih zavodih od zdaj naprej uradovati samo slovensko. Toda kako je še vedno pri nas? Ako stopiš k ravnatelju v pisarno, te pozdravi in nagovori stari birokrat le nemško. »Circular-dum« je baje tudi še vedno nemški in glej ga spaka, tudi zadnja vabila na občni zbor dijaškega podpornega društva so bila samonemška; torej vse še vedno nemško! Da je ravnatelj sam tak, se ni čuditi, saj smo že maršak lepega slišali in čitali o njem, toda, da se mu nihče ne upre, to je čudno in sramotno. Kje so vendar gg. profesorji, kje člani podpornega društva? Ali res vse spi v Novem mestu?

Dnevne vesti

V Ljubljani, 18. junija.

+ C. kr. davkarija v Mokronogu je dobila nemški napis! Od 20. septembra 1908 je celo slavna vlada izprevidela, da je le preveč zatirala slovenski narod v njegovih javnih pravicah. Začelo je vreti po celi deželi, kar pa se ni dalo ugasiti z vodo temveč le s skrajno silo, z — ognjem! Pri nas v Mokronogu imamo v celem okraju enega samega nemškega davkoplačevalca (grof Barbo) vsi drugi so Slovenci. Pred kratkim je tukajšnja c. kr. davkarija morala imeti novo uradno tablo z orlom, kakršne table so običajno razobešene pred uradi, ker je stara tabla bila že tako zastarela in od starosti zamazana, da ni več odgovarjala svojemat-

namenu. Dobili smo novo tablo, ki pa žali narodni čut celega davčnega okraja. Ta nova tabla ima na prvem mestu velik nemški napis in barve na tabli so izbrane prav po frank-furtarski zastavi črno, rdečo, rumeno. C. kr. finančno ravnoteljstvo v Ljubljani je sicer tako nesrečno, da ima v službi nekaj privandranih Nemcev ali nemškutarjev, a vzle temu je poznalo pravico ter dalo pravico večini davkoplačevalcev ter povsod na prvem mestu napravilo slovenski napis. Zakaj imamo pri nas v Mokronogu drugo mero? Naše uradništvo gotovo ni vzrok te pege, ki žali cel davčni okraj Mokronog, ker so v vsakem oziru na svojem mestu ter nimamo nikakega povoda do najmanjše pritožbe. Govori se pa, da je bil ta greh narejen v Ljubljani in to mogoče celo namenoma. Osumljena oseba nam je znana in vsled tega bi le želeli, da se ta ne-umestna provokacija najhitreje popravi, ter da se ne žali čut zvesto vdanega naroda in poštenega davkoplačevalca mokronoškega okraja. Sedanja tabla z nemškim napisom na prvem mestu in pangermanskimi barvami na njej naj izginie mirnim potom, ker bi sicer morali iskati pomoči v parlamentu. Obenem bi bilo umestno, da vse občine sporoče enake slučaje svojim poslancem, ki bodo gotovo varovali narodno pravico svojih volilcev. Naše geslo pa naj bode trajno: »Kar velja Ljubljani kot stolnemu mestu, velja naj tudi deželi ki ni okužena nemških privandrancev.«

+ Keine deutsche Stimme den Slovenen! S tem napisom na lepakih so se postavljali tržaški Nemci pri ožjih volitvah v 4. razredu. Njihova nesramnost in oholost je pač vedno enaka. Ko bi dobili pri prvih volitvah res 500 glasov, kot so jih pričakovali, bi jim človek tega veselja ne zameril. A za 145 nemških, izmed 21 tisoč volilcev izdajati posebne lepake je tako smešno, da so se njihovi domišljavosti smejali celo Lahi, katerim so oddali svoje glasove. Na Dunaju je nad 30 tisoč Slovencev in pri volitvah v splošni kuriji, bi gotovo lahko dosegli veliko večjo številko, kot so je Nemci v Trstu. In vendar kako neumno, predržno in nesramno bi se zdelo Nemcem, če bi Slovenci na Dunaju izdali lepake, češ: »Nobenega slovenskega glasu Nemcem!« Nam Slovincem nemški glasovi v Trstu niso mogli čisto nič zmanjšati in ne zvečati ponosa, ki ga imamo nad krasnim uspehom volitev. Nemci so le sami krivi, če so se z lepaki zopet pokazali, da so strupeni sovražniki Slovencev. Zato pa je naša dolžnost, da jim tudi mi s podvojen odločnostjo odgovorimo, tako da jih bo bolj zaskalelo kot nas. **Slovenci! Nobenega slovenskega novčica Nemcem!**

+ Kriza v tržaški socialni demokraciji. Zadnje tržaške volitve so zelo zmešale štrono Italijanom, kakor tudi socialistom. Pri ožjih volitvah so Slovenci volili z opozicijskimi in četudi neradi so šli v boj za socialne demokrate, kot za manjše zlo. Socialisti so izdali parolo, da ne sklepajo z nobeno stranko kompromisa, v resnici so pa njihovi ljudje glasovali za kamoro in proti Slovincem. Javno se tega poziva niso upali proglasiti, ker so se bali, da izgube še zadnje zaupanje med slovenskimi delavci. Posledica tega njihovega stopanja je bila, da so Slovenci priporili socialnim demokratom 6 mandatov, dočim so pustili socialisti slovenske opozicijske kandidate na cedilu. V laški socialni demokraciji se je vnel radi tega hud boj med Pi-

tonijem, ki je bil zato, da se pomaga Slovincem in Paninijem, ki ni hotel kot strasten irredentist ničesar o tem vedeti. Govori se o izstopu. Baje so tudi slovenski socialisti zelo ogorčeni nad nelepim postopanjem socialističnih voditeljev in zatrjuje se, da se bo zopet odkrhal velik plaz slovenskega delavstva od socialnedemokracije, kipristopi k N. D. O. Vsekako smo zelo radovedni, kako najdže tržaški socialisti iz te krize izhod.

+ Dosledno bodo ugovarjali idrijski klerikalci prezidavi občinske hiše št. 509, ker se razmere niso od lani nič spremenile, tako poroča sobotni »Slovenec« idrijski dopisnik. Res se ni v trmoglavosti Oswaldovi in v klerikalni doslednosti škodovati idrijski občni nič spremenilo, ker se to sploh spremeniti ne da, a vendar je položaj za občino popolnoma drugačen letos ko lani. Podržavljenje real-ke je gotova stvar in zaznamovati je za občino drugo veselo dejstvo, da znaša letos davčni predpis za 18.600 kron več ko lani in torej prejme občina na dokladah več 17.100 K, pokritje za stavbne stroške 30.000 K se bo torej lahko dobilo letos in drugo leto, ne da bi si morala občina pomagati z dolgom. Letos poteče rok za prezidavo in Narodna čitalnica ima pravico tožbe, če se temu pogoju ne ugi, ki ga stavlja pri sestavi nove pogodbe. Zidovje je že dovolj trpelo, ali se ga naj pusti še eno zimo izpostavljenega vremenskim vplivom. In končno se je najvišji davkoplačeval-ec, na katerega se klerikalci tako radi sklicujejo, izjavil za prezidavanje. Tedaj so se po našem vendar zdtno spremenile razmere in to v prilog prezidavanja. Klerikalci pa bodo dosledno ugovarjali. S tem torej hočejo škodovati še dalje občino občino. Zakaj pa vendar njihov gerent ni v sedmih mesecih niti poskusil rešiti tega perečega vprašanja, radi katerega je bil vendar razpuščen občinski odbor. Odgovor enostaven. Ker se to vprašanje drugače sploh rešiti ne da, kakor da se stavlba nadaljuje. To bo rekel vsak tudi nestrokovnjak, ki ima smisel za napredek mesta in splošni blagor prebivalstva, le s strankarskim fanatizmom prepojeni klerikalci nasprotuje zgolj iz grdih strankarskih in celo sebičnih namenov. Da bi svoj ugovor že takoj vložili, ali čakali bodo do zadnje minute, da pač stvar edino v škodo občine zavlečejo. Saj bi jih vendarž morala izpametovati njihova idrijskemu mestu škodljiva politika. Radi te stvari se je razpusil občinski odbor, apelirali so lahko na volilce, a ti so odločno odklonili in obsodili klerikalno spletkarjenje v zadevi prezidavanje mestnega poslopja št. 509 v Idriji. Svoje zločesto delo pa hočejo nadaljevati. Bo ljudstvo tembolj spoznalo, kdo in kaj so klerikalci!

+ Klerikalci kot napadalci in ubijalci. Iz Belokrajine se nam piše: Po Belokrajini straši sedaj dr. Lampe ter pridno deluje na to, da bi zopet spreobrnil nepokorne ovčice. Vnedeljo je imel shod v Semiču, kjer je zopet po stari navadi napadal neodvisne kmete, ki mu nič kaj ne ugajajo. Popoldne je bil ravno tam nekakšen shod mladeniških društev s Čuki. No, posledice tega shoda je že opaziti, zlasti so mogoče Čuki dali toliko korajže semškim fantom, kaj-ti 15. t. m. se jih je zbralo precej skupaj, so pijančevali celo popoldne in ker jim bratstvo (čukarsko mogoče) ni dopuščalo, da bi se med seboj stegli, so šli pa žandarmerijo na »korajžo« klicat. Napadli so s kamni kasarno ter grozili orožnikom. Orož-

niki so jih hoteli pomiriti, toda zastoj. Ko so prišli ti ven, se naenkrat eden zaleti v orožnika, da bi ga podrl, toda ta mu je nastavil bajonet in oni je takoj mrtev obležal. Drugi še niso hoteli mirovati in ko so šele orožniki oddali nekoliko strelov, so ti pobegnili. — Ravno isti dan se je izvršil grozen umor v Vidošcih, kjer je 15letni J. Oberman prerezal vrat znožem, kije za trte cepiti 19letnemu Marku Plescu. Marko Plesec je bil takoj mrtev. Drugi, ki ga je hotel tudi umoriti, je pa skočil v vodnjak, v katerem pa slučajno ni bilo dosti vode. Oba sta člana »Marijine družbe«. Čestitamo! Omeniti je še treba, da sta oba kraja, kjer se je to vršilo, najbolj klerikalna.

+ Propadla klerikalna mlekar- na. Iz Dobja nad Poljanami se nam piše: Tukaj je bila mlekarna na klerikalni podlagi. Načeloval ji je Alojzij Grošelj, ki je gospodaril tako bistroumno, da je mlekarna propadla. Morala je likvidirati in se raziti. Dandanes lahko vsaka mlekarna evete, če le količkaj dobro dela — torej si more vsakdo predstavljati, kako se je gospodarilo. Mlekarna je obstajala kakih deset let, a ves ta čas ni bilo videti nobenega računa in menda tudi ni bilo nobenega obnega zbora. Letos so udje zahtevali občni zbor, a je bil šele v tretji veljaven in uspešen, baje vsled tega, ker je imela Grošeljova žena prvo besedo s sedežem v kamernih vratih. Grošelj je povabil nekega, ki je časih veljal za liberalca, da bi ga malo podpiral, a so mu udje vrata odprli in ga odslovili.

+ Sodišče in trgovec Elbert. Praška »Union« poroča v svoji 151. številki, da se je trgovec I. Elbert (tvrdka M. Kastner na Kongresnem trgu) zrazil o senatu, ki je vodil razpravo proti snemalcem nemških tabel dobesedno tako-le: »Ich habe schon viele Verhandlungen gesehen, aber so einen Saustall wie die, noch nie.« — Ker slavno državno pravdnstvo nemara ne čita praške »Union«, zdelo se nam je potrebno, da stvar zabeležimo mi. — Radovedni smo, če bo pustilo državno pravdnstvo to žalitev sodnega senata nezasedovano.

+ Vojaška vest. Iz Ljubljane v Celovec k polku je premeščen gosp. Samo Vošnjak, c. in kr. nadporočnik domačega 17. pešpolka, ki je bil dolga leta v Ljubljani nameščen pri poveljstvu 17. dopolnilnega okraja.

+ Iz železniške službe. Za postajenačelnika v Rusah je imenovan pristav južne železnice Schnepf v Mariboru.

+ Iz poštne službe. Poštni oficijant I. Kreft je dobil mesto poštnega odpravnika pri Sv. Jurju ob Ščavnici.

+ Iz sodne službe. Sodniki so postali: dr. G. Gustin in A. Borri za Pulj, dr. A. Abram za Rovinj, dr. A. Novak za Buzet in A. Manzon za Koper.

— Velikodušna oporoka. V Gradcu umrl Fran Lavrenčič se je v svoji oporoki velikodušno spominjal »Glasbene Matice« v Ljubljani, kateri je volil 10.000 K. Dalje je volil mestnim ubogim v Ljubljani 10.000 K, mestnim ubogim v Gradcu 10.000 K, mestnim ubogim v Postojni 10.000 K in ubogim na Uncu 10.000 K. Blagi pokojnik si je s temi volili zagotovil časten in hvaležen spomin.

— Za »Aljažev dom« je paklonila slavna Kmetška posojilnica ljubljanske okolice znatno vsoto 500 K in še 100 K kot redno podporo Slovincem planinskemu društvu. — Vsa čast vrlemu narodnemu denar-

»Takih ženinov pa ni in ni, kakor jih imata naši dve. Se minister ni na boljšem.« je vpil oče Jernej, »eden dela sodbje, drugi pa kupuje in trguje.«

Piveci so kimali in od samega strmenja ni mogel noben spregovoriti besede.

Poroki sta bili znameniti, in ženitovanje brez primere. Nvesti sta bili lepi, da bi ju človek le gledal. Iz najdražje svile je bila obleka, in zlato na rokah in na prsih in biseri za vratom. Ko pa so bili najbolj veseli, je oče Jernej potegnil listnico iz žepa in vsakemu ženinu dal na doto tisočak. »Ostalo pa še pride,« je zaklical, »pa še pride!« je ponovil. »Če ne bo dež,« je opomnil nek pijan svat in se zagrohotal.

»Savra,« mu je zavpil Rudi, »pij in tih bodi!«

Tako imenitno je oženil oče Jernej svoji hčeri.

4.

Tisti dan je bilo nebo slabe volje, tako kislo se je držalo kot bolan otrok. Navsezgodaj so se privlekle megle in oblaki izza gor, in začelo je rositi in pršeti v drobnih kapljicah.

Ko se je vrnil oče Jernej od svatbe, je imel strašnega mačka. Glava ga je bolela, in nič se mu ni ljubilo. Vse ga je jezilo, kar je videl in slišal, najrajši bi se nekam skril, tako bi se skril, da bi še sam sebe

ne našel. Vlegel se je na klop in tiščal glavo v zid in s prsti si je masil ušesa, da bi ne slišal glasu v svoji notranjosti, ki mu je neprestano pel in očital: »Jernej, Jernej, star si in siv si, pa tako neumen!« In v ušesih je zašumelo: »Neumen, neumen!« Skrivni glas pa je nadaljeval in očital: »Svoje hčere si postavil sebi za gospodarja in sodnika! Otroci ti bodo rezali kruh, in če ne boš priden, boš dobil s palico, in namestu h kobilu, boš moral v kot.«

Oče Jernej je vzdignil glavo in začel tolči z njo ob klop: Bum, bum se je zaslišalo po hiši, bum bum bum! — »Kaj ti je skočilo v glavo in te premotilo, da si dal svoji hčeri dvema skricema, o katerih samo to dobro veš, da znata lepo govoriti, in ki sta mogoče sleparja,« je govoril skriti glas. — Bum, bum, bum! — »Kdo ti pa jamči, da se nista samo bahala, ko sta govorila o svojem lepem zaslužku, ali nista mogoče le goljufa?« — Bum, bum, bum! »Zakaj nisi poslušal svojih sosedov, ki so te svarili in te učili previdnosti? Zakaj si zatajil Ivanko?« Zadnje očitaje je bilo strašno, in oče Jernej je brez nehanja tolkel z glavo ob klop.

Še pred poroko je oče Jernej prepisal vse posestvo na hčeri, in zeta sta brez odloga poiskala kupeca. Da pa poroki je bila kupčija sklenjena, dom očeta Jerneja je bil prodan. Sedaj je hotel še dva meseca

preživeti na svoji stari domačiji, dokler je ne prevzame novi gospodar.

»A, kaj si le ubijam glavo,« se je premislil oče Jernej, »zakaj neki slikam vraga na zid, saj sta zeta vendar dobra človeka in hčeri, kri mi je krvi!« Naslonil se je na okno in pogledal na cesto. Tam je stala njegova Ivanka, vsa mokra in upehana ter se je veselo pogovarjala z mladim kmetom, Mihčevim Tinetom. Govorila sta in se smejala, segla sta si v roko, a nista mogla narazen. Zopet sta se šalila in nič nista videla, da dežuje, da stojita na plohi vsa premočena od hladnih kapelj.

Obrnil se je od okna in začel hoditi po sobi iz kota v kot. Zamislil se je, in polagoma so izginile skrb, saj je vendar zet Rudolf tako imeniten človek.

»No, oče Jernej, ali bi ne pila bratovščine?« je na ženitovanju zaklical nad njim.

»Zakaj bi je pa ne, kaj nama kdo kaj more?« se je razkoračil. In sta pila in se poljubila.

»Če sta pa vidva taka prijatelja, no, potem, oče Jernej, morava piti tudi midva!«

»Zakaj pa ne! Če sem ti dal hčer, te bom tudi smel poljubiti!«

Nazadnje se je zgodilo, da je moral z vsemi, kar jih je bilo na svatovščini, piti bratovščino.

Tako je oče Jernej pozabil vse skrbi in težave ter se je smejal samemu sebi in svojim prejšnjim mi-

slim. — »No, kaj pa mi je bilo do brega na kmetiji, ko sem bil sam svoj gospodar? Nič! Črna skrb me je grizla, mraz mi je kvaril setve, voda mi je trgala travnike, toča mi je pobijala pšenico. Kmet je siromak, v mestu bom pa gospod! Saj imam tam dve hčeri, dva angela, in pri njih mi ne bo sile. Če se naveličam pri Zali, se preselim k Marti, in tako pojde življenje. — Z otročički, ki jih bo dal Bog, se bom igral.

Dobra volja se mu je vrnila, in ni slišal Ivanke, ko je stopila v hišo.

»Očka, ali ste že vstali?«

»Hopsa, hopsa, la la, kako si velik!«

»Kaj pa vam je, oče, ali ne slišite?«

Tedaj jo je opazil, in sram ga je bilo. Zato se je razhudil:

»Da, kaj bom ves dan ležal? Kaj pa imaš z Mihčevim?«

Malo je zardela, a hitro odgovorila: »Kaj ne veste, da je moj ženin? Vzela se bova čez dva meseca! Saj danes pride k vam!«

»No, lepo je to, takole za mojim hrbtom imaš znanje! Nič mi ne poveš, kakor da bi ne bil tvoj oče!« Zrasel je in mogoče govoril.

»Kaj pa hočem! Dom ste mi prodali in name ste pozabili. Zali in Marti ste mehko postlali, jaz bom morala pa sama skrbeti, kako naj živim.«

Očeta Jerneja so zapekle te besede, in na tihem mu je srce govo-

riilo, da ima hči prav, da jo je zatajil. Ali njegov odgovor je bil robat:

»Ti mi boš očitala moja dejanja! Kdo pa si?«

Ivanka je vsa strepetala, in oči so se ji zasolzile.

»Saj vam nič ne očitam, saj vem, da ste moj oče, ali tako govore vsi sosede!«

Molčal je in si mislil: »Sosedje? Res, tako je delal, kakor še ni slišal živ človek! Se nikdar nikoli se ni noben oče tako zavrgel.« V tla je pogledal in se skušal domisliti kaj vselega. — Godec Miha mu je stopil v misli, ki je na svatovščini z ušesi migal kot zajec, ki je mijavkal kot mačka in pil kot žolna.

V veži so se zaslišali težki koraki, in stopil je v hišo Mihčev Tine.

»Bog daj dober dan!« je pozdravil in sedel na klop. Ivanka mu je pomežiknila in se vstopila nasproti njega. Bil je korenjak, zdrav in trden kot hrast, košate postave, širok v plečih.

»Nekaj bi rad govoril z vami,« je začel in gledal očetu v obraz.

»Kaj pa takšnega, kar povej!«

»Z Ivanko sva se zmenila, da se vzameva, in živiva skupaj kot mož in žena. Meni je dal oče posestvo, dovolj sem star in pameten in gospodariti znam tudi. Ivanko —

»Ze prav, ze prav,« ga je prekinil oče Jernej; zdelo se mu je, da sli-

nemu zavodu, ki v toliki meri pospešuje in podpira slovenske težnje. — Najiskrenejša zahvala!

Kresna veselica. Dodatno k prejšnjim poročilom o kresni veselici, ki se vrši jutri, v soboto poročamo, da je pričetek veselice že ob 7. zvečer. Od 7. nadalje do mraka izvajal bo orkester »Slovenske Filharmonije« samo izbrane koncertne točke, kakor na promenadnih koncertih. V mraku se nato prižge velikanski kres in zažigal se bo umeteljen ogenj, ki bo daleč naokoli označeval kresni večer. Ker je pričakovati ob začetku velikanskega navala, se bodo vstopnice že popoldne prodajale na dirkališču, ter se dobe pri bratu Burgstalerju ali pa bratu Roglu. Vstopnice naj se nosijo vidno pripete, ker bodo reditelji na to posebno pazili. Vstopnina je 40 vin. za osebo. Ker je »Sokol« eno najstarejših narodnih društev v Ljubljani, je sveta dolžnost vsakega Slovenca, da pride na veselico.

— **Kresna noč v Trnovem.** Kakor smo že poročali, se vrši v nedeljo 20. t. m. ob 4. uri popoldne veselica v **Kolezijskem parku** za mestnim bazenom v Trnovem s sledečim sporedom: Petje (pevska družba »Slovan«), godba, šaljiva pošta, ples, prosta zabava; v mraku zažigajo umetnega ognja. Vstopnina 30 v za osebo, otroci so vstopnine prosti. — **Kolezijski park** je v resnici nekaj posebnega; to je v visokim drevjem zarasčen otok, ki ga obkrožuje tok Gradaščice. Prav malo ljubljancem je, ki bi poznali ta krasni kraj. Četudi so se že kopali v Kolezijski, ga vendar niso videli, ker do lanskega leta občinstvu ni bil na razpolago. Zatorej vas vabimo, da si ga pridete v nedeljo v obilem številu ogledat, saj vam bomo pa tudi postregli z izbornimi pijačo in hrano po navadnih gostilniških cenah. — V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica 4. julija istotam. — Trnovčanje.

— **Razstava slov. umetnikov** v Jakopičevem paviljonu. Poset razstave je dovoljen. Vobče se čuje mnogo priznavalne hvale. Dijakom se je vstopnina znižala na 40 v.

— **Zabavni večer vajenske skupine N. D. O.** katerega so ponovili vajenci večer v areni »Narodnega doma« je bil povoljno dobro obiskan. Večer je otvoril z primernim in lepim nagovorom Slanovec, v katerem se je zahvalil tudi občinstvu za blagohotno udeležbo in prosil še nadaljnjega bodisi moralnega, kakor tudi gnetnega podpiranja te prekoristne mladeniške skupine. Sledila je nato izvrstna deklamacija »Velikonočna« in saloigra »Ciganica«, ki je ponovno izbornu ugajala. Videjo se, da so se mladi navdušeni dilenti pridno in z vso vneemo posvetili svojim vlogam, katere so v obče zadovoljstvo občinstva pod spretnim vodstvom profesorja dr. Moleta in člana slov. gledališča g. Moleka izbornu izvajali. Želi so zato obilo pohval od občinstva, katero jih je burno pozdravljalo. Nato se je razvila nepriljena domača prosta zabava, precej pozno v noč je trajalo razveseljevanje, radostni obrazi so nam spričevali, da je bilo občinstvo zadovoljno z večerom, za katerega izrekamo pridnim in mladim rediteljem javno zahvalo z odkrito željo, da bi pri začetnem delu vztrajali in stopali v krepkem napredku čvrsto in neumorno naprej.

— **Deželno pomožno društvo** za bolne na pljučih zborovalo je dne 14. t. m. Predsednik grof Chorsinski je podal je kratko poročilo društvenega delovanja od zadnjega običnega zboranja sem, v katerem je med drugim

Si neko očitjanje v Tinetovih besedah, zato se je obrnil proti vrstam. »Kar napravita, če se vama prav zdi. Dosti ji ne morem dati doze, no, saj veš, dve sem omočil, že dve v zadnjem času, v mesto sta šle, in moral sem jima več dati. Ivanka dobi svoj del po materi, za bala se bo pa že kaj dobilo.«

»Saj nič ne zahtevam, saj vem, kako je,« je trdo govoril fant... »Z dekletom se imava rada in mislim, da bova že izhajala. Tako sem vam vse povedal.«

Ivanka je potrdila Tinetove besede z veselimi nasmeškom.

»Tako, tako,« oče Jernej je iskal, kaj bi še rekel snubeu... »V kašči je še nekaj žita in v skrinji je obleka po materi. Na izbi so trije kolovrati in tudi zibka, še Ivanka, čaka, da bi spet zibali.«

Posmejal se je in se ozrl na Tineta, ki je sramežljivo pogledoval zardelega dekleta.

Tako so sklenili zaroko. Oče si je pomel roki in pri vratih je zagodnjel, da mora na vas se nekaj pogovoriti z možmi.

Mlada človeka sta ostala sama. Imela sta si mnogo povedati: Poroka bode kakor hitro mogoče, ženitovali bodo pri Mihčevih samo en dan, ampak veselo mora biti! Tine bo naročil tri godce, da se bodo naplesale nevestine družice in prijateljice, ki se ji že zdaj ponujajo v svate.

(Konec prihodnjic.)

omenil, da so se na povabilo izobraževalnih društev že na več krajih vršila predavanja o jetiki, katerim je občinstvo sledilo z velikim zanimanjem. Zeleti bi bilo, da se ta panoga društvenega delovanja čim bolj udomači in razširi. Na to so se oddala prosta mesta za morsko zdravilišče v Gradežu. Deželno pomožno društvo dalo je za tekoče leto rezervirati šest mest za škrofulozne k jetiki nagnjene otroke iz Kranjske. Vloženih bilo je deset prošelj, od katerih so se morale tri zavrniti, ker niso odgovarjale razpisu, oziroma ker so bili otroci za vsprejem v zdravilišče že prestar. Od ostalih sedem prosilcev snaturali so se vsi kot tako potrebni zdravljenja v Gradežu, da se je sklenilo, odpustiti vseh sedem, če bo moč dobiti še en prostor v hospiciu. Kakor je predsedstvo med tem izvedelo, se je sedmo mesto že rezerviralo. Otroci se odpeljejo dne 30. t. m. po noči v Trst in od tod s parnikom v Gradež. Zdravljenje trajalo bo šest tednov.

— **Slovensko zidarsko in tesarsko društvo v Ljubljani** ima v nedeljo dne 20. t. m. točno ob 10. dopoldne svoj redni občini zbor in sicer v društvenem lokalu na Sv. Petra cesti (pri avstrijskem cesarju) z navadnim dnevnim redom. V slučaju nesklepnosti vrši se 27. t. m. ravno ob omenjeni uri nov občini zbor, ki je sklepčen ne glede na število članov, ki se tega zborovanja udeležijo.

Na Spodnjem Rožniku, v gostilni g. Čada zadnjo nedeljo določeni osnovni shod za podporno posojilnico in veselica sta se z bog slabega vremena preložila na prihodnjo nedeljo, dne 20. t. m., na kar se občinstvo vljudno opozori. Vstopnina prosta.

Prostovoljno gasilno društvo v Vižmarjih priredi v nedeljo, dne 20. junija 1909 v gostilni g. Tomaža Strukelja v Vižmarjih veselico s petjem, godbo, šaljivo pošto, koriandoli itd. Veselico posetijo tudi udeleženci znamenitega Vižmarskega tabora iz leta 1869. V mraku zažigajo umetnega ognja. Ker je čisti dobiček namenjen v pokritje dolga gasilnega doma, se prostovoljni darovi najhvaležneje sprejemajo.

Veselica na korist požarne brambe v Sori se v nedeljo, 13. junija na vrtu restavracije g. J. Kolenc v Goricanah pri Medvodah vsled slabega vremena ni mogla vršiti. Vrši se v nedeljo, dne 4. julija z ravno istim sporedom in sodelovanjem: vevške in domače godbe, na kar se slavno občinstvo novič opozarja.

Ogenj. V sredo, dne 16. t. m. ob 2. uri popoldne začelo je goriti v Stranski vasi pri Grosupljem pri posestniku Antonu Bučarju. V nekaj minutah je bila hiša in vse gospodarsko poslopje v plamenu. Rešiti ni bilo mogoče ničesar; živino in enega malega otroka so še v zadnjem trenutku rešili. V veliki nevarnosti je bila hiša in gospodarska poslopja g. Ivana Rusa, ker so se že vnela okna, pokale šipe in opeka na strehah. Vode za gašenje nobene, brizgalna pa v jako slabem stanju. Bučarju je pogorelo vse, samo zidovje je ostalo; škoda znaša približno 5000 kron, zavarovalnina pa 1600 K. Zažgali so mali otroci.

Idrijsko veteransko društvo ima v nedeljo svoj izredni občini zbor, da se baje na novo vpelje nemško poveljevanje. Če se to zgodi, nastane neizbrisljiva sramota za člane, ki bodo v izključno slovenskem mestu, kaj takega sklenili.

O požaru parne žage g. Jalena v Ratečah smo poročili poročilo, kateremu je še dostaviti naslednje: Razen požarnih bramb, že omenjenih v poročilu, je pohvalno zabeležiti tudi novoustanovljeno požarno brambo iz Podkorena, ki je tudi prihitela na mesto in vrlu delovala s svojo novo brizgalno trvdke Smekal.

Gasilno društvo v Trebnjem priredi povodom 25letnice svojega obstanka dne 1. avgusta 1909 gasilno slavnost. Bratska društva, zlasti po Dolenjskem, se vljudno prosijo, da na ta dan ne prirejajo veselje.

Za »Sokola« na Bledu so darovali: Gg. Vrhunc Jožef 20 K, Vovk Anton 10 K, Peterl Jakob 10 K, Jusič Karel 5 K, Zalokar Anton 6 K, Brunskoler Franc 1 K, Muner Aleksander 5 K, Terars Franc 2 K, Zacherl 1 K, Anžlovar 1 K, Silovin 1 krono, Gela Gašper 1 K. Živeli darovalci in posnemovalci! Na zdar!

Ponesrečil se je uslužbenec delniške pivovarne A. K r o f e l iz Zg. Hudinje, pošten in priden služabnik. Ko je vozil zaboje s pivom, mu pade en tak zaboj z voza in K r o f l ga je hotel prestreči, a se je tako poškodoval, da je potem v bolnici umrl.

Razpust društva. Na občinem zboru društva kolesarjev gornjegrajskega okraja »Savina«, dne 20. majnika t. l. pri Sv. Frančišku se je društvo na soglasni sklep udeležencev razpustilo. Dedič premoženja je po društvenih pravilih »Savinska podružnica slov. planinskega društva«.

Srebrno poroko sta slavila v nedeljo, 13. t. m. Janez in Marija Črček na Podgradju pri Ljutomeru.

Ustrelli se je v Trnovljah 26letni rudar Val. Podobnik.

Zveza narodnih društev na Štajerskem in Koroškem v Celju vabi na svoj prvi redni občini zbor, ki se bode vršil v nedeljo, dne 11. junija 1909 ob polu 11. uri dopoldne v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju. Spored: 1. V pozdrav. Govori predsednik g. Anton Pesek. 2. Odborovo poročilo. 3. O ciljih in nalogah naših izobraževalnih društev. Govori podpredsednik g. Janko Lešničar. 4. Volitve novega odbora. 5. O organizaciji slov. kmečkega narajščajana Sp. Štajerskem. Poroča odbornik g. Andrej Oset, posestniški sin pri Sv. Jurju ob Južni železnici. 6. Predlogi in slučajnosti. Popoldne se vrši velika ljudska slavnost v novem »Sokol-skem domu« v Gaberju pri Celju.

Akad. fer. društvu »Bodočnost« v Ptujju so o priliki ustanovitve III. javne ljudske knjižnice pri Sv. Trojici v Slov. gorici darovali sledeči gg.: Fran Štupica, c. kr. notar pri Sv. Lenartu v Slov. gorici 5 K; dr. Alojzij Kraigher, zdravnik, Sv. Trojica v Slov. gor. 16 knjig; Kovačič Jakob, učitelj, Sv. Trojica v Slov. gor. 16 knjig; Klemenčič Josip, učitelj, Sv. Trojica v Slov. gor. 15 knjig; gđc. Berlič Henrijeta, učiteljica, Sv. Trojica v Slov. gorici 1 knjigo; g. Kovačič Makso, dijak, Maribor, 8 knjig in 1 K. Vsem omenjenim p. n. darovalec izreka za njihovo blagohotnost in naklonjenost iskreno zahvalo odbor akad. fer. društva »Bodočnost«: iur. Vekoslav Šumenjak, t. č. predsednik; Kostanjevec Fran, t. č. tajnik.

Nesreča na cesti. 15. t. m. je vozila 54letna neomožena gostilničarka v Dobrniku Frančiška Zaletel iz Čateza pri Trebnjem več sodov vina, katerega je tam kupila. Med vožnjo pa se je utrgala na neki strmini zavora. Težki voz je začel dirjati s silovito naglico navzdol. Pri tem diru pa je padla na tla vsled nekega močnega sunka z voza Zaletel, ki je sedela med sodovi. Z njo pa je padel tudi velik sod, se zvalil nanjo, ter ji grozovito zmečkal prsi. Obležala je na mestu mrtva. Prenesli so jo v mrtvašnico k Sv. Lovrenču.

Gledališki in pevski večer v Voloski bo v soboto, dne 19. t. m. v dvorani »Narodnega doma«. Nastopijo člani slovenskega gledališča v Ljubljani gg. Nučič, Povhe, Križaj in Peček, gospodični Thalerjeva in Perslova ter učitelj Glasbene Matice g. Trost kot klavirni virtuoz. Poleg raznih odličnih pevskih točk se uprizori enodejanska burka »V civilcu«.

Železnica Gorica - Črvinjan. V sredo in torek se je vjšil obhod po tej novi železniški črti na Goriskem. Ob tej priliki so pokazali Lahi v Gorici zopet vse svoje sovraštvo do Slovencev. Proga bi imela kreniti z državnega kolodvora čez Sočo proti slovenski vasi Pevma na desnem bregu Soče ter potem iti v Podgoro in dalje v Furlanijo. Ali na magistratu v Gorici so rekli, da tega ne dopuste, ker bi se mogli tako z novo progo okoristiti slovenski Brici. Predlagali so torej pri obhodu, da naj teče nova črta z državnega kolodvora po levem bregu Soče do tovarnen v Stračicah, od tam pa naj krene čez Sočo v Podgoro. Hoteli so preprečiti v glavnem to, da bi si Brici ne postavili izvoznega trga v Pevni ter tako ne uničili izvoznega trga v Gorici, ki daje mestu vsako leto tako lepe dohodka. Ako bi obveljala ta varijanta, bi bili stroški mnogo večji samo radi kaprice gorških Lahov, katerim je za ostop izvoznega trga v Gorici. Poklicani faktorji pač morajo storiti korake, da Slovenci ne bodo trpeli škode. — Ta železnica se gradi sedaj tudi iz strateških ozirnov, čeprav jo je ravno iz teh ozirnov se pred par leti ministrstvo zametavalo. Ta železnica bo stekla kmalu, na tako potrebne zveze iz Sv. Lucije po eni strani do Idrije, po drugi do Kobarida, oziroma Boveca, pa bomo lahko še čakali leta in leta.

Nevarni individuiji iz Italije se v neverjetno velikem številu klatijo po primorskih mestih. Nekega takega nevarnega človeka so prijeli te dni v Gorici. Piše se Nicolo Romolo ter je doma iz Toskane. Poslali so ga v Pulj, ker ga išče tamkajšnje sodišče radi večjega zločina. Tudi je izgnan iz Avstrije, pa se je vseeno neovirano klatil po Primorju.

Imenovanje. Za tehničnega pristava za poljedelstvo in namestnika dež. kult. nadzornika pri namestništvu v Trstu je imenovan absolviran agronom in potovalni učitelj v Sežani g. Jakob Lah.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. S p r e j m e s e: 4 knjigovodij, 5 konforistov, 3 poslovodji, 7 pomočnikov mešane stroke, 10 pomočnikov manufakturne stroke, 3 pomočniki špecerijske stroke, 2 blagajničarki, 3 kontoristinj, 10 prodajalk. S l u ž b e i š č e: 3 knjigovodje, 2 kontorista, 1 poslovodja, 1 potnik, 31 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 6 pomočnikov špecerijske stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stro-

ke, 8 kontoristinj, 7 blagajničark, 8 prodajalk. Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti majhni odškodnini.

Semenj. Dne 16. t. m. je bilo na tedenski semenj prignanih 215 konj in volov, 120 krav in telet, skupaj 335 glav. Kupčija je bila pri konjih, kakor tudi pri goveji živini povoljna. Cena goveje živine je nespremenjena.

Samomor. Danes zjutraj ob pol 6. uri je skočil Franc Kavčič 66 let star hlapec, rojen v Medvodah in tja pristojen iz Trnovskega pristana v Ljubljano. Delavec tobačne tovarne Franc Kovač ga je videl, ker je ravno stal onstran Ljubljane in takoj tekel na Karlovsko stražnico dogodek naznaniti policiji. Medtem pa sta že prišla na pomoč s čolnom Karle Kalmus in Ferdinand Jenko, oba pečarja v Velikih čolnarskih ulicah in potegnili Kavčiča iz vode že mrtvega. Na lice mesta je prišla policijska komisija z zdravnikom in odredila, da se je truplo prepeljalo v mrtvašnico pri Sv. Krištofu. Včeraj so Kavčiča videli posedati po klopih po Opekarski cesti, prenočil je pa v starem železniškem vozu v Velikih čolnarskih ulicah na neki njivi. Svoj čas je bil Kavčič premožen, a je vse zapravil. Sedaj pa so mu noge tako otrpnile, da je komaj hodil.

Kolesarji pozor! Na praznik sv. R. Telesa je neznani človek med 10. in 11. uro zvečer izpred gostilne g. Čada pod Rožnikom izmaknil kolo »Lyrax« z naprej vkriljeno balanco ter tovarn. št. 91.513. Obroč so 2 cm na široko ponikljani. Prosim vsakogar, ki bi kaj povzedel o tem kolesu, naj mi nemudoma sporoči proti primerni nagradi, obenem pa svarim pred nakupom tega kolesa. — Anton Debevec, Cesta na Rožnik št. 208.

Konj splašil se je včeraj zvečer na Vodinkovem trgu hlapcu Ivanu Permetu in dirjal skozi Kopitarjevo ulico na jubilejski most, kjer je padel in ga je nek pasant ustavil. Hlapec je padel pred Mahrovo hišo z voza in se na komolcih poškodoval. Konj se je bil ustrašil električnega voza.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 20 Hrvatov in 3 Slovenci; nazaj je pa prišlo 150 Hrvatov in 40 Slovencev. V Inomost se je peljalo 25 Hrvatov, v Buhs pa 35.

Žilo prerezal. To notico z dne 7. junija v toliko popravljamo, da si mizarski pomočnik T. K. ni nalašč žile prerezal, ampak se je samo ponesrečil.

Somišljeniki!

Someščani!

Vabimo Vas

na

SHOD

ki bo

narodno-napredne stranke

v nedeljo, 20. t. m., ob 11. uri dopoldne v veliki dvorani »Mestnega doma«.

Dnevni red:

Odkritja dr. Lampeta.

Poročata državni poslanec in župan **Ivan Hribar** in dež. odbornik **dr. Ivan Tavčar.**

Pristaši **narodno - napredne stranke**, pridite vsi na shod!

Jzvrš. odbor nar.-napredne stranke.

Izid volitev v III. razredu v Trstu.

V I. okraju (Sv. Vid) je bilo oddanih 383 glasov. Izvoljena sta bila irredentista Lucatelli in Risigari z 248, oziroma 243 glasovi. — Slovenska kandidata dr. Slavik in Jos. Kovač sta dobila po 44 glasov. — Nemški kandidat je dobil 23 glasov.

V II. okraju (Staro mesto) je bil izvoljen irredentist Maccari s 193 izmed 243 veljavnih glasov. Slovenski kandidat Ivanišević je dobil 27 glasov.

V III. okraju (Novo mesto) so bili izvoljeni irredentisti: Daurant s 421, dr. Rusca s 419 in Carmelich s 417 glasovi. — Slovenski kandidatje Fr. Godnik, I. Pinter in dr. O. Rybaš so dobili po 79 glasov.

V IV. okraju (Bariera n.) so bili izvoljeni irredentisti: dr. Scampicchio s 578, Pincherle s 562, Comel s 561 in Moretti s 557 glasovi. — Slovenski kandidatje dr. Gregorin, Fr. Kravos, I. Bolonić in dr. Rybaš so dobili 113 do 131 glasov.

V V. razredu (Bariera st. in Kjadla) so bili izvoljeni irredentisti: Arch s 610, dr. Rascovich s 584, Snidresich s 599 in dr. Vidacovich s 609

glasovi. — Slovenski kandidatje M. Cottič, J. Gregorič, Fr. Gulič in dr. Wilfan so dobili 96 do 104 glase.

V VI. okraju (Sv. Jakob) je razmerje glasov tako-le: (ired.) Benvenuti 220, (ired.) Rastelli 218, (soc.) Paulich 186, (soc.) Pittoni 187 (Slov.) Hvastja 70 in (Slov.) Mandić 70 glasov. Treba je torej ožje volitve med irredentovskima in socialnodemokratskima kandidatom. Kakor čujemo, Slovenci to pot ne bodo glasovali za socialiste, marveč se bodo volitve vzdržali!

Telefonska in brzojavna poročila.

Razbojniški napad na Slovenca v Kočevju.

Kočevje 18. junija. Snoči je nemurška druhal iz zasede napadla in skoro do smrti ubila tajnika kočevske posojilnice gosp. Alojzija Novaka. Mestni stražnik je gledal ves dogodek, a ni storil ničesar v obrambo Novaka. Razbojnik so znani, za nje ve tudi sodišče, toda ne stori ničesar, da bi te tolovaje dalo pod ključ. Apelujemo na državno pravdnštvo v Novem mestu, naj stori svojo dolžnost, deželno vlado pa pozivamo z vso resnostjo, naj poskrbi za osebno varnost Slovencev v Kočevju, ker bodo sicer ti morali seči po orožju samoobrambe.

Tržaški Slovenci za socialiste.

Trst 18. junija. Politično društvo »Edinost« je sklenilo pozvati svoje volilce, naj pri jutrišnji ožji volitvi v VI. okraju glasujejo za socialnodemokratsko kandidata. S tem je zmaga obeh socialnodemokratskih kandidatov zagotovljena.

Tržaški drž. poslanec Pagnini je odložil mandat.

Trst 18. junija. Državni poslanec Silvio Pagnini je obvestil svoje volilce, da odlaga svoj mandat, češ da se je prepričal pri pravkar končanih volitvah, da mu večina njegovih volilcev več ne zaupa.

Poslanska zbornica.

Dunaj, 18. junija. V današnji seji poslanske zbornice je imel mladočeški poslanec dr. Bulin dveurni govor, v katerem je vehementno napadal justičnega ministra dr. Hochenburgerja. Prečital je vse interpelacije, ki jih je Hochenburger kot poslanec stavil proti imenovanju slovenskih sodnikov na Spodnjem Štajerskem, ter izjavil, da je sramota, da sedi sedaj ta človek na mestu justičnega min. Koncem svojega govora, se je dr. Bulin krepko zavzel za Jugoslovane in Maloruse naglašajoč, da se jezikovno vprašanje mora rešiti ne samo na Češkem nego tudi na Slovenskem in v Galiciji. Koncem njegovega govora je prišlo do ostrega konflikta med Nemci in Slovenci. Na Bulinova izvajanja je odgovarjal med splošnimi medklici s strani Slovanov minister Hochenburger. Ko se je dotaknil praškega državnega pravdnika, je poslanec Klofač vzkliknil: »To je najostudnejši subjekt v justici.« Radi tega medklica je prišlo do ostrega konflikta med Klofačem in Vsenemcem Stranskim, ki se je zavzel za drž. pravdnika, ker je njegov sorodnik.

Krize v »Jugoslovanskem klubu« nil

Dunaj, 18. junija. Vse vesti o krizi v »Zvezi južnih Slovanov« so neutemeljene. Pač pa je mogoče, da nastane kriza v skupnem jugoslovanskem klubu — v »Narodni Zvezi«, ako bo dr. Šusteršič še nadalje skušal terorizirati hrvaške dalmatinske poslance.

Razveljavljena naredba glede modriča.

Dunaj, 18. junija. Naučni minister grof Stürgh je razveljavil naredbo dež. šolskega sveta gornjavstrijskega, s katero se prepoveduje dijakom nositi modrič.

Ministrski predsednik pri cesarju.

Dunaj 18. junija. Cesar je danes sprejel v posebni avdienci ministrskega predsednika brona Bienenrtha.

Novi davki.

Dunaj 18. junija. Finančni minister vitez Bilinski je predložil parlamentu več novih finančnih predlog, med temi predlogo o zvišanju davka na dividende in tantjeme, predlogo o uvedbi davka na samce in na dohodke, ki znašajo več nego 20.000 K na leto.

Novi »veleizdajniki«.

Zagreb 18. junija. Te dni sta bila v Korenici zaslšana Dane Budisavljević in Stevo Gjukić, ki sta bila anonimno ovadena vladi, da pripravljata vstajo v Liki za slučaj, ako pride do vojne med Avstro-Ogrsko in Srbijo. Preiskovalni sodnik je prišel v Jamnico, javorno in Orehovo, da uvede kazensko preiskavo radi poškodovanja cesarjevih slik v tamkajšnjih šolah. Kakor zatrjujejo, so bile te slike res poškodovane, toda poškodovali so jih frankovci in Rauchovi agentje sami, da so mogli potem radi tega zločina ovaditi Srbe.

Narodnjaki! Prispevajte za Trubarjev spomenik!

Gospodinje! Učite se pred-
vsem Pekatete dobro pri-
pravljati! 2005-1

Žitne cene v Budimpešti.

18. junija 1909

Žitje	1909	za 50 kg	K
Pšenica za oktober	1909	50 kg	K 13 60
Pšenica za april	1910	50 kg	K 13 60
Rž za okt.	1909	50 kg	K 10 28
Koruz za julij	1909	50 kg	K 7 46
Koruz za maj	1910	50 kg	K 7 12
Oves za okt.	1909	50 kg	K 7 76

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806 m. Srednji srčni tlak 756.0 mm.

Junija	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
17.	9. zv.	734.6	15.3	brezvetr.	pol. obl.
18.	7. zv.	736.6	13.5	sl. jvzhod	jasno
	2. pop.	736.9	25.3	sr. vzhod	del. obl.

Srednja včerajšnja temperatura 15.4, norm. 18.0. Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da nas je nenadoma za vedno zapustil naš iskreno ljubljani sin, oziroma brat in svak, gospod

Milan Szillich
dijak VI. real. razreda

Pogreb nepozabnega rajnika bode danes, dne 18. t. m. ob 4. popoldne iz mrtvašnice pri Sv. Krištofu na pokopališče k Sv. Križu.
Pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev. 2340
V Ljubljani, 18. junija 1909.

Žalujoči ostali.

Avgrusta Sonc roj **Svetel** naznanja v svojem ter v imenu svojih otrok **Mileve, Stanislava, Amalije** in **Antona** vsem sorodnikom, prijateljem in znancom žalostno vest, da je njen iskreno ljubljani soprog, ož. oče, brat, stric in svak, gospod

Anton Sonc
nadučitelj

danes ob 1/2 uri zjutraj po kratki mučni bolezni v 41. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.
Truplo dragerega rajnika prepeljalo se bode v nedeljo, dne 20. t. m. ob 9 uri zjutraj iz Železnikov v Ljubljano, kjer se vrši pogreb ob 5. uri pop. iz mitnice na Marije Terezije cesti na pokopališče k Sv. Križu.
Sv. maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah. 2338
Železniki, 8. junija 1909.

Žalujoča rodbina.

Srčno zahvalo

izrekamo vsem, ki so ob nenadni izgubi dragoljubega našega soproga odnosno očeta, brata in strica gospoda

Rudolfa Završnika
nadučitelja v Preddvoru

gojili z nami odkrita sočutja in omogočili tako častno spremstvo pokojnika v kraj večnega miru.
Posebno se še zahvaljujemo ekscelenci visokorodnemu gosp. generalu Ant. Günzlu, c. kr. šol. nadzorniku g. Janežiču, c. kr. prof. gosp. Maksu Pirnatu, čast. g. župniku in čast. duhovščini iz okolice, gosp. učitelju Ferjanu in gđni Zupančič, krajnemu šol. svetu, c. kr. orožništvu, g. županu in sl. požarni bramb.
Zahvaljujemo se tudi darovalcem krasnih vencev. Najiskrenejšo zahvalo pa izrekamo velečastenemu učitelstvu kranijskega okraja, ki se je v tako lepem številu udeležilo pogreba in se od svojega rajnega tovarša poslovilo z milim petjem in gniljivim govorom, ki ga je govoril tov. g. A. Rapč. Čast taki vzajemnosti!

Predvor, 17. junija 1909

Žalujoči ostali.

Ustna voda
„EUODIN“
Specijalite za kadilce.
4813 Glavna zaloga lekarna 26
Ob. pl. Truhóczy v Ljubljani.

Posestvo

z gostilno in vrtom, 15 minut od glavne pošte Ljubljane, se proda pod ugodnimi pogoji.

Več pove L. Tomatič v Spod. šiški. 2998-2

Priden dijak

iz boljše rodbine, ki obiskuje nižje razrede II. slov. gimnazije na Poljanah, se sprejme za prihodnje šolsko leto na hrano in stanovanje v fino uradniško rodbino na Poljanskem predmestju.

Ponudbe pod „Dijak gimnazije“ na uprav. „Slov. Naroda“. 2319-1

Hiša

z trgovino, nekaj vrta in gonda v trgu Radolca je napredaj.
Naslov pove upravitelstvo „Sloven-skega Naroda“.
2315-1

Isurjen hrvaški, slovenski, nemški in laški

korespondent

osir. uradnik, lišče službe.
Ponudbe pod „Filozof“ na uprav. „Slov. Naroda“. 2329-1

Avtom. pasti na veliko.

Za podgane fl. 2.—, za miši fl. 1.20
Ujame se jih brez nadzorstva v eni noč do 40, duha ne ostane, nastavlja se samo „Elipse“, past za čurke, ki jih ujame v eni noči na tisoče. Stane fl. 1.20. Povsod najboljši uspeh. Razpoširja po povzetju.

J. Schüller, Dunaj III, Krieglorgasse 6/30.
Premnogo zahval in priznanj 13 5-11

Zahvala.

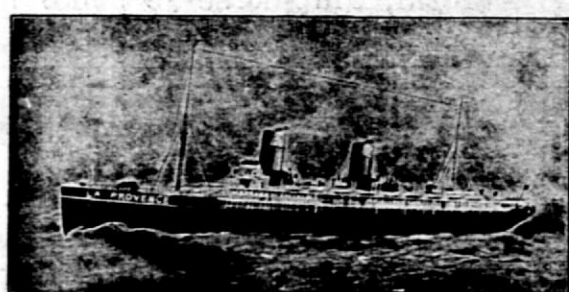
Za ljubeznivo sočutje ob prebriski izgubi, ki nas je zadela s smrtjo našega iskreno ljubljene brata, oziroma strica in svaka, gospoda

Fraňa Lavrenčiča

se vsem najsrčneje in najtopleje zahvaljujemo.

2320

Žalujoči ostali.

Samo 6 dni
Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojanila daje za vse slovenske pokrajine

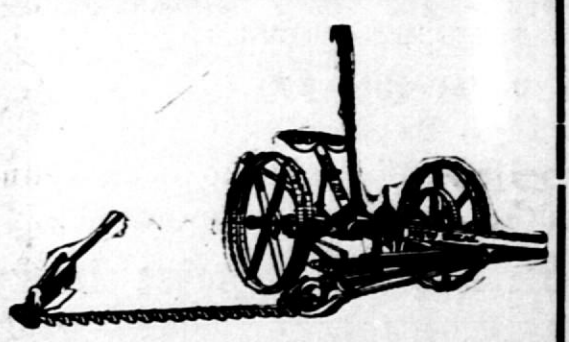
samo 20

2049-3

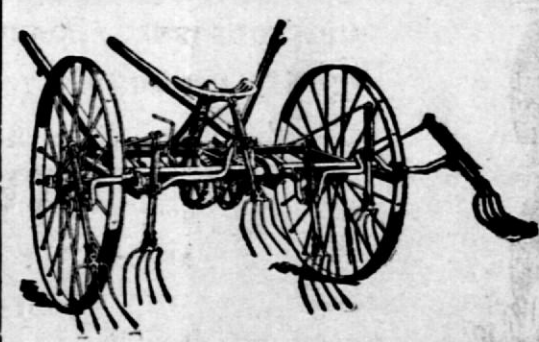
Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši „Kmetake posojilnice“, nasproti gostilni pri „Pigovcu“.

DEERING

DEERING

DEERING

Svetovno znani najboljši
amerik. kosilni stroji
sedanjosti, neprekoaljivi,
najcenejši in najtrpežnejši so
Deeringovi stroji.

Dobe se samo
v prvi slovenski veletrgovini
Fr. Stupica
Ljubljana, 1449-13
Marije Terezije cesta št. 1.

Moško kolo

dobro ohranjeno, se ceno proda zaradi premalo prostora. 2311 1
Več pove Fran Murvici na Tr. laški cesti št. 31, na dverišču.

Zdravilišče Toplice

na Kranjstom, Dolensko železnice postaja Straz-Toplice. 1696 5

Sezija od 1. maja do 1. oktobra
Topel vrelce 38° C, pitno in kopalno zdravilje. Izrednega učinka za protin, revmatizem, ischias, nevralgije, kožne in ženske bolezni. Veliki kopalni basini, oddeljene in mahovnate kopeli. Udobno opremljene tuške, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdovita okolica. Dobre in cene restavracije. Prospekte in pojanila daje brezplačno kopalniška uprava.

Odda se v najem
restavracija
pri „Bobenčku“

na Glincah pri Ljubljani zaradi bolezni sedanega najemnika. Nastop takoj ali pozneje. Krasen gostilniški vrt, nanovo urejeni gostilniški prostori, acetilenska luč, skoraj popolna oprava itd.
Več se izve ravnotam ali pri lastniku na Glincah št. 37. 2317-1

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo K 6.50.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove s močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vel 4 pari samo K 6.50.

Za naročitev zadostuje dolgost. 2322
Razpošiljanje po povzetju.
Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.
Nengajajoče rad zamenjam.

Trgovina

z mehanim blagom v mestu ali na deželi se pod ugodnimi pogoji vzame v najem, event. tudi kupl.

Ponudbe pod „Sidro 100“ na uprav. „Slov. Naroda“. 2280-2

Večje stavbne podjetje sprejme takoj spretnega

risarja

Ponudbe pod „risar“ na uprav. „Slov. Naroda“. 276-2

Motorno dvokolo

najnovjšega sistema, skoraj novo, se ceno proda.

Natančneje se izve pri g. Karlu Čamerniku v Ljubljani, Dunajska cesta št. 9. 2326-1

Nova enonadstropna

vila v Ljubljani

z idilično in mirno lego ter lepim vrtom, se proda pod ugodnimi pogoji. Pismena vprašanja pod „Vila 36“ na uprav. „Slov. Naroda“. 2161-2

Učenec

se takoj sprejme v kavarni Ilirija.

Vpraša se istotam. 2256 2

Modna trgovina za dame

P. Magdić

Ljubljana, nasproti glavne pošte

priporoča moderce, bluze, spodnja krila, damsko petilo, rokavice, nogavice, čipke, ovilo, batšun in ves moderni nakit ter potrebščine za šivilje in krojače. Solidne cene. 1981

Anton Arčan

stavniki mlinov in žag

v št. Jurju ob Juž. železnici na Štajerskem

se priporoča slav. občinstvu

za izdelovanje mlinov in žag

tudi za majhne vode. 2232-1

Izdelujem po najnižjih cenah, izpričevala na razpolago.

Domač dober izdelek!

Srajce za gospode

: bele in barvaste po nizkih cenah priporoča :

Anton Šarc, Ljubljana

Sv. Petra cesta št. 8. 1586-24

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Spiljetu.

Podružnica v Oslavcu.

Podružnica v Trstu. 14-67

Del. glavnica K 2.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond K 300.000.

Promese na komunalne srečke à kron 15%.

Žrebanje 1. julija

glavni dobiček kron 300.000

„ „ kreditne srečke à kron 20

1. julija

„ „ kron 300.000

Obe prometni skupni le 34 kron.

Obrestuje vloge na knjižico in na tekoči račun po 4%.